

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie odpowiedzialności Komisji za naruszenie zasad przejrzystości, dobrej administracji, niedyskryminacji i równości traktowania w ramach postępowania rekrutacyjnego, które odbyło się w związku z ogłoszeniem o wakacie na stanowisku doradcy przedakcesyjnego i sprawozdawcy politycznego z siedzibą w Sofii, w maju 2003 r.;
- zasądzenie od Komisji odszkodowania za poniesioną szkodę na podstawie art. 288 akapit drugi Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;
- tym samym, zasądzenie od strony przeciwnej zapłaty na rzecz strony skarżącej kwoty 180 000 EUR tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę;
- jak również kwoty 10 000 EUR tytułem krzywdy doznanej przez stronę skarżącą;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący zgłosił w 2003 r. swą kandydaturę na stanowisko pracownika lokalnego wykonującego zadania doradcy przedakcesyjnego w Sofii. Jego kandydatura została odrzucona w początkowym stadium naboru z uwagi na podwójne obywatelstwo: francuskie i bułgarskie, ponieważ wyłącznie kandydaci posiadający obywatelstwo jednego państwa członkowskiego spełniali wymagania na stanowisko do obsadzenia.

Skarżący bezskutecznie zwracał się do Komisji, podczas postępowania rekrutacyjnego i po odrzuceniu jego kandydatury, o przedstawienie obszerniejszych informacji na temat postępowania oraz uzasadnienia odrzucenia jego kandydatury. Zwrócił się także do rzecznika praw obywatelskich, który stwierdził złą administrację oraz naruszenie zasady niedyskryminacji i równości traktowania ze strony Komisji.

W niniejszej skardze skarżący wnosi do Sądu o stwierdzenie pozaumownej odpowiedzialności Komisji za naruszenie zasad przejrzystości, dobrej administracji, niedyskryminacji i równości traktowania w ramach spornego postępowania rekrutacyjnego.

Skarga wniesiona w dniu 13 maja 2008 r. — DEI przeciwko Komisji**(Sprawa T-169/08)**

(2008/C 183/47)

*Język postępowania: grecki***Strony**

Strona skarżąca: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: P. Anestis, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2008) 824 wersja ostateczna z dnia 5 marca 2008 r. w sprawie przyznania lub utrzymania w mocy przez Republikę Grecką na rzecz Dimosia Epicheirisi Ilektrismou praw do wydobywania lignitu.

Skarżący podnosi następujące zarzuty zmierzające do stwierdzenia nieważności decyzji.

Po pierwsze, skarżący twierdzi, że pozwana naruszyła prawo, stosując art. 86 ust. 1 WE w związku z art. 82 WE, jak również popełniła oczywisty błąd w zakresie oceny.

Konkretnie, zdaniem skarżącej, pozwana popełniła błąd, po pierwsze, w odniesieniu do definicji rynków właściwych; po drugie, w odniesieniu do zastosowania teorii rozszerzenia pozycji dominującej, ponieważ nie uwzględniła faktu, iż nawet w wypadku przedsięwzięcia publicznego rozszerzenie powinno opierać się na środkach państwowych przyznających wyłączne lub specjalne prawa; po trzecie, ponieważ przepisy greckie, na podstawie których skarżący nabyła prawa do eksploatacji złóż lignitu, nie prowadzą do nierówności szans na szkodę konkurentów; po czwarte, ponieważ wspomniane przepisy nie prowadzą do utrzymania lub wzmocnienia pozycji dominującej skarżącej na rynku hurtowym energii elektrycznej; po piąte, pozwana popełniła oczywisty błąd w zakresie oceny, ponieważ nie uwzględniła ostatnich zmian na greckim rynku energii elektrycznej, które miały znaczenie przy udowodnieniu braku naruszenia.

W ramach drugiego zarzutu skarżący podnosi, że wydając zaskarżoną decyzję, pozwana naruszyła reguły dotyczące uzasadnienia przewidziane w art. 253 WE.

W ramach trzeciego zarzutu skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja narusza ogólne zasady pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz ochrony własności. Ponadto skarżąca uważa, że Sąd powinien orzec, w jakim zakresie pozwana nadużyła swoich uprawnień.

Wreszcie, w ramach czwartego zarzutu skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła zasadę proporcjonalności w odniesieniu do środków zaradczych zaproponowanych w zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Cooperação e Desenvolvimento Regional, SA

(sprawa T-174/08)

(2008/C 183/48)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. Afonso, pełnomocnik)

Strona pozwana: Cooperação e Desenvolvimento Regional, SA

Żądania strony skarżącej

- zasądzenie od strony pozwanej zwrotu na rzecz Komisji kwoty głównej w wysokości 63 349,27 EUR powiększonej o kwotę 28 940,70 EUR odpowiadającą wysokości odsetek za zwłokę należnych w dniu 5 maja 2008 r.;
- zasądzenie od strony pozwanej zapłaty odsetek należnych za okres pomiędzy 6 maja 2008 r. i dniem zwrotu całości wierzytelności w wysokości 10,91 EUR za każdy dzień zwłoki;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona na podstawie art. 238 WE.

W ramach projektu „European Network of Centres for the Advancement of Telematics in Urban and Rural Areas” (Europejska sieć ośrodków na rzecz rozwoju telematyki w obszarach miejskich i wiejskich — ENCATA), Wspólnota Europejska reprezentowana przez Komisję zawarła umowę nr SU 1001 (SU) ENCATA z dwunastoma kontrahentami, jednym z których była strona pozwana.

Na mocy tej umowy Komisja zobowiązywała się do zapewnienia pomocy finansowej w wykonaniu wspomnianego projektu grupie kontrahentów, wśród których była strona pozwana.

Przewidywany czas trwania projektu wynosił 18 miesięcy.

Realizacja projektu rozpoczęła się w dniu 1 stycznia 1996 r.

Komisja zobowiązała się do pokrycia nie więcej niż 50 % kosztów projektu.

25 września 1997 r. strony zdecydowały o dokonaniu pierwszej zmiany treści umowy.

Czas trwania projektu przedłużono z 18 do 36 miesięcy, począwszy od dnia 1 stycznia 1996 r.

29 czerwca 1998 r. strony zdecydowały o drugiej zmianie treści umowy, skracając czas trwania projektu z 36 do 30 miesięcy, bez zmiany daty rozpoczęcia projektu, przewidzianej na dzień 1 stycznia 1996 r.

Ostateczne koszty projektu zatwierdzone przez Komisję były niższe od kwot wpłaconych przez nią wcześniej w ramach wstępnego finansowania przewidzianego w umowie nr SU 1001 (SU) ENCATA.

W konsekwencji Komisja zażądała zwrotu nadpłaty, do której doszło przy okazji wstępnego finansowania.

Kwota należna od strony pozwanej opiewa na 63 349,27 EURO powiększone o odsetki za zwłokę.

Przez wiele lat Komisja regularnie przypominała stronie pozwanej o istnieniu długu i wielokrotnie kierowała do niej żądania zapłaty. Pozwana ze swej strony konsekwentnie uznawała istnienie długu i dawała wyraz woli jego spłaty kiedy tylko będzie to możliwe, jednak do dziś nie zwróciła Komisji nawet ułamka kwoty dłużnej powiększonej o odsetki za zwłokę, wynikającej z nadpłaty na jej rzecz, do której doszło w związku ze wstępnym finansowaniem projektu ENCATA.

Skarga wniesiona w dniu 9 maja 2008 r. — Liga para a Protecção da natureza przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-186/08)

(2008/C 183/49)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Liga para a protecção da natureza (LPN) (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciel: P. Vinagre e Silva, avocate)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich